

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล(ปี 2558-2559) และกรอบการปฏิรูป ในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทย ร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนา เพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่า และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

- (1) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร
- (2) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ
- (3) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา
- (4) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัยเคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรม และความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหาร จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมี ขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนด วิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ 11 และกรอบหลักการ ของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการ พัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ต้อง ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ให้มีความมั่นคง ยั่งยืนและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์

ระยะยาว“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”ของประเทศ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช.ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการ ขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค สู่วิถีความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่ง ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - 1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
 - 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์สหรัฐ) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
 - 3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
 - 4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณ การส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)
2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 - 1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - 2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
 - 3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน
3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - 1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - 2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืนและเป็นธรรม
 - 2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - 3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - 4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
 - 5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

5. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- 1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- 2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- 3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
2. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง และยั่งยืน
6. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
9. การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
10. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

วิสัยทัศน์ประเทศไทย พ.ศ. 2558 – 2563

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

มั่นคงการที่ประเทศมีความสงบสุข ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ใช่ความรุนแรงหรือวิธีนอกกฎหมาย

มั่งคั่งประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามสมควรแก่ฐานะ เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับตลาดโลก โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น มีการบริหารจัดการภายในประเทศอย่างบูรณาการ

ยั่งยืนการคำนึงถึงความเหมาะสม คุ่มค่า ในการปฏิบัติงาน รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีภูมิคุ้มกัน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

นโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี)

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีฯ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
4. การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

8. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
9. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
10. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
11. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้น้อมนำแนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิรูปและพัฒนาประเทศ ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพิ่มเติม เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2558 ประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

1.4 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ.2561-2565)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี พ.ศ.2561-2565

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย ประตูกู้การค้าการลงทุน ท่องเที่ยวหลายมิติ เกษตรสู่สากล”

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เมืองน่าอยู่ทันสมัย	- การพัฒนาเมืองให้มีระบบ ระเบียบ วินัย มีการวางผังเมืองที่เป็นเอกลักษณ์ ระบบขนส่งมวลชนภายในจังหวัดให้ทันสมัยเป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสามารถเชื่อมโยงกับการคมนาคมหลักทั้งทางอากาศ ทางรถไฟ และทางถนน คุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านชีวิตความเป็นอยู่ การศึกษา การสาธารณสุข และในด้านวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งจากปัญหาอาชญากรรม อุบัติภัย/ภัยธรรมชาติ ยาเสพติดฯ การแก้ปัญหา และการดูแลด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาปรับปรุง และเสริมสร้างระบบสาธารณูปโภค (เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์) ให้ครอบคลุมพื้นที่
ประตูสู่การค้าการลงทุน	- การเสริมการค้าชายแดน การเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนในภูมิภาค และเมืองที่มีการเจริญเติบโตทางการค้าการลงทุน มีเส้นทางคมนาคมเป็นจุดระบายสินค้าทั้งส่งออกและนำเข้า ที่ส่งเสริมการติดต่อการค้าการลงทุนในภูมิภาคนี้
ท่องเที่ยวหลายมิติ	- การมีการท่องเที่ยวที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี/การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ/การท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น รวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมและยกระดับศักยภาพของบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชน และสนับสนุนการขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวใหม่

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เกษตรสู่สากล	- ยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อจำหน่ายในระดับสากล โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายเกษตรกรในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ด้านการเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเกษตร ปลอดภัยจากสารเคมี เกษตรอินทรีย์ มีการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรกับผู้บริโภคและการตลาดเพิ่มมูลค่าผลผลิต (การแปรรูป)

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาระบบผังเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้มีความทันสมัย รองรับการค้าขายตัวจากส่วนกลางและการใช้ชีวิตของประชาชนในจังหวัดให้มีความมั่นคง ปลอดภัยในทุกมิติ
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐานบนความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
3. ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและทางการค้าการลงทุนในภูมิภาค
4. พัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของชุมชนและยกระดับคุณภาพของบุคลากรทางการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่เพื่อสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่ม
6. ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน อาชีพ ฯลฯ
7. การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนา

1. จังหวัดอุบลราชธานีมีโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
2. ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาศักยภาพ มีสุขภาพที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ปลอดภัย ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
3. การขยายตัวด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การบริการ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในทุกด้าน มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและกระจายสู่ประชาชนทุกระดับ การเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร GPP ของจังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มขึ้น
4. เมืองแห่งโอกาสในทุกด้าน (การศึกษา, สุขภาพ, กีฬา, ท่องเที่ยว, การค้าการลงทุน, วัฒนธรรม, ฯลฯ)
5. เมืองแห่งการค้าขายแดน (Logistics)
6. เมืองแห่งเกษตรอินทรีย์
7. พัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City)
8. เมืองแห่งศูนย์กลางทางการประชุม (MICE City)
9. เมืองแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. พลังงานทางเลือกจากขยะมูลฝอย หรือพลังงานทดแทน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี เป้าหมาย 4 ปี ร้อยละ 6
2. ร้อยละของรายได้ต่อหัวของประชากร (Per Cappita : GPP) ในพื้นที่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย 4 ปี ร้อยละ 10
3. ร้อยละของผลคะแนนการสอบในแต่ละระดับชั้นเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เป้าหมาย 4 ปี ร้อยละ 54
4. สถิติอาชญากรรมลดลงร้อยละ 25 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประชาชน

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูก้าการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ”

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
2. ส่งเสริมและพัฒนากการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
3. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
4. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
5. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
6. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย
7. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
8. ส่งเสริมระบบตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
9. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
10. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
11. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
12. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
13. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
14. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
15. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- 1) วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- 2) พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- 3) พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- 4) ขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา รองรับบริการขยายตัวของชุมชน
- 5) พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- 2) ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- 3) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- 5) ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพแก่ประชาชน

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมความรู้เรื่องประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่และกฎหมายแก่ประชาชน
- 2) ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- 3) ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
- 4) ส่งเสริมการบูรณาการ การทำงานของทุกภาคส่วน
- 5) ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

4. ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- 2) สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- 3) อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- 4) พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- 5) พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- 6) ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

5. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- 1) บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดิน และน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2) พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 3) ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดภัย
- 4) จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- 1) อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน
- 3) จัดให้มีศูนย์การเผยแพร่ทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ที่แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2555

1. นโยบายในการบริหารจัดการองค์กร

เพื่อสนับสนุนนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพที่จะรองรับนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ จึงกำหนดนโยบายการบริหารจัดการไว้ดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่โดยการฝึกอบรมหรือส่งเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่งเสริมให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่ และความรู้ความสามารถ สร้างระเบียบวินัยและวัฒนธรรมในองค์กรให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บริหารงานบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรม (Merit System) ผู้ทำความดีมีผลงานเป็นที่ประจักษ์จะได้รับรางวัล ผู้กระทำความผิดหรือบกพร่องในหน้าที่จะได้รับการลงโทษ

1.2 ด้านการเงินการคลัง จะปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มมากขึ้นภายใต้ระเบียบ กฎหมาย กำหนดไว้ด้วยความเป็นธรรมจะรักษาและเสริมสร้างวินัยทางการคลัง โดยใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คัดค้านและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

1.3 ด้านการบริหารจัดการ จะนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เข้าช่วยในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว แม่นยำทันเหตุการณ์ จะเพิ่มขีดความสามารถของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยการสนับสนุนให้ทุกคนได้เข้าฝึกอบรมหรือศึกษาต่อตามโครงการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้น หรือจัดทัศนศึกษาดูงาน เพื่อนำประสบการณ์มาใช้ประโยชน์ในการบริหารท้องถิ่น จะส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมเสนอโครงการมีบทบาทในการร่วมตัดสินใจ การกำกับดูแลและการตรวจสอบตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี จะพัฒนาคุณภาพการให้บริการสาธารณะของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ได้มาตรฐานตามที่องค์กรกลางกำหนด (กระทรวงมหาดไทย/คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ฯลฯ) จะแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน

2. นโยบายการปฏิบัติงาน

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะยึดมั่นในหลักการ ดังนี้

1.1 เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

1.2 ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

1.3 คำนึงถึงการมีส่วนร่วมทุกระดับและทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ท้องถิ่น ประชาชนชุมชนและภาคประชาสังคม

3. นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น

การกำหนดนโยบายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผลมาจากการสะท้อน ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด นโยบายแห่งรัฐ และจากประสบการณ์การบริหารงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีในระยะ 8 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2547-2555) จึงกำหนด กรอบนโยบายการพัฒนาให้ครอบคลุมภารกิจหลัก 8 ด้าน

ด้านที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 การคมนาคมและการขนส่ง ก่อสร้างและปรับปรุงผิวจราจรเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหรือลาดยาง ให้การคมนาคมไปมาได้สะดวกในทุกพื้นที่ สนับสนุนการจัดทำโครงข่ายทางคมนาคมให้เชื่อมโยงกันตลอดทั้งจังหวัด และจังหวัดข้างเคียง บำรุงรักษาถนน สะพาน ที่รับถ่ายโอนมาให้อยู่ในสภาพดีและใช้ได้ทุกฤดูกาล ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กแทนสะพานเก่าที่ชำรุด และสร้างใหม่ให้พอเพียงกับความต้องการสนับสนุนการประสานแผนกับส่วนราชการและท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาโครงข่ายทางคมนาคมภายในจังหวัด จัดทำเครื่องหมายจราจรเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

1.2 การแก้ปัญหาภัยแล้ง ขุดลอกห้วย หนอง คลอง บึงและแหล่งน้ำธรรมชาติโดยเครื่องจักรกลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ขุดคลองส่งน้ำเชื่อมระหว่างแหล่งน้ำต้นทุนเข้าสู่พื้นที่การเกษตร (ตาข่ายน้ำ) สร้างชลประทานระบบท่อ ให้ประชาชนสามารถทำการเกษตรกรรมได้ตลอดปีแก้ไขปัญหายุ่งยาก ฝนทิ้งช่วง ปัญหาน้ำท่วมตลอดจนแก้ไขปัญหาการว่างงาน ปัญหาการอพยพแรงงานนอกฤดูกาล ประชาชน มีอาชีพมีรายได้ครอบคลุมช่วยเหลือหรือลดปัญหาทางสังคม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สนับสนุนการจัดหาเครื่องสูบน้ำให้เพียงพอ ส่งเสริมให้เกษตรกรขุดสระน้ำในไร่นาโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสนับสนุนเครื่องจักรกล ประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานอื่นๆ ช่วยให้ประชาชนประหยัดค่าใช้จ่าย และเข้าถึงบริการจากภาครัฐเพิ่มขึ้น ประชาชนมีแหล่งน้ำต้นทุนในการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานของโครงการเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริฯ อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นของประชาชน สนับสนุนการสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก และฝายชะลอการไหลของน้ำในพื้นที่ต้นน้ำโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กลุ่มประชาชนเป็นผู้ดำเนินงานก่อสร้าง สนับสนุนการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดระบบบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืน ทั้งด้านองค์ความรู้เทคนิควิชาการ งบประมาณและบุคลากรโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ด้านที่ 2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.1 การส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อเพิ่มรายได้และจัดหาพลังงานทดแทนแก้ปัญหาวิกฤติน้ำมัน ส่งเสริมการเพาะปลูกนอกฤดูกาล อาทิ ข้าวหอมมะลิการปลูกถั่วเหลือง พืชผัก ฯลฯ โดยใช้น้ำจากโครงการชลประทานระบบท่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และลดการใช้ปุ๋ยเคมี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาอาชีพการเกษตร ส่งเสริมการจัดตั้งโรงงานปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน โดยจัดตั้งกองทุน หรือกลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ปุ๋ยอินทรีย์ให้ประชาชน ได้ใช้ปุ๋ยราคาถูกและได้มาตรฐาน ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าพืชผลทางการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรผู้ผลิตพบกับผู้ซื้อโดยตรงลดปัญหาการซื้อขายผ่านพ่อค้าคนกลาง

2.2 การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต สงเคราะห์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ สนับสนุนการดำเนินงานศูนย์เอื้ออาทรคนพิการจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อแลกเปลี่ยนบำรุงรักษาอุปกรณ์ช่วยคนพิการ จัดหารถยนต์พร้อมอุปกรณ์เพื่อนำเจ้าหน้าที่และนักกายภาพบำบัดออกบริการคนพิการถึงบ้านเรือน เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงบริการด้านฟื้นฟูสมรรถภาพได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายของครอบครัวคนพิการในการเดินทางมารับบริการ สนับสนุนการดำเนินงานโครงการพาคนรักกลับบ้าน โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จัดหารถพยาบาลพร้อมอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่เพื่อบริการนำผู้ป่วยที่รักษาหายแล้วจากสถานพยาบาลกลับบ้าน หรือผู้ป่วยที่แพทย์อนุญาตและญาติต้องการให้ไปสืบลมหายใจที่บ้าน หรือนำผู้ป่วยที่สืบลมหายใจแล้วกลับบ้านตามความประสงค์ของญาติโดยไม่มีค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

ด้านที่ 3 การพัฒนาการศึกษา

ส่งเสริมสนับสนุนการรับถ่ายทอดภารกิจการจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐสร้าง โอกาสทางการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมการจัดการศึกษาโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นเลิศในทุกๆ ด้าน ส่งเสริมการฝึกฝนทักษะและปลูกฝัง ทักษะคิดที่ดีในการทำงานที่เป็นพื้นฐานอาชีพให้แก่เด็กและเยาวชน ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน สนับสนุนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่พัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้เด็ก เยาวชน และประชาชนมีความรู้คู่คุณธรรม มีเอกลักษณ์และค่านิยมความเป็นไทย เห็นคุณค่าและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาสนามกีฬากลาง (ทุ่งบุรพา) ให้เป็นสนามกีฬามาตรฐานระดับนานาชาติเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬากลุ่มประเทศอินโดจีน และเป็นศูนย์กีฬาและนันทนาการของจังหวัดอุบลราชธานีในอนาคต

ด้านที่ 4 การสาธารณสุข

สร้างเสริมสุขภาพการป้องกันโรคและการรักษาพยาบาลเบื้องต้น หรือ“อบจ.พาหมอ ไปคำคิง” โดยออกบริการตรวจคัดกรองสุขภาพและบริการด้านอื่นที่เกี่ยวข้องให้กับประชาชนที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย อาทิ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ภาวะโลหิตจาง ภาวะไขมันในเลือดสูง ปัญหาสุขภาพ ฟันและพฤติกรรมกรมการ

ดำรงชีวิตประจำวันที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพของประชาชนในอนาคต สนับสนุนการดำเนินงานโครงการหน่วยกู้ชีพเฉลิมราชย์ 60 พรรษา (รถฉุกเฉิน 1669) ให้ครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่ของจังหวัด เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยให้เข้าถึงสถานพยาบาลได้อย่างรวดเร็วทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ลดการบาดเจ็บหรือการสูญเสียชีวิต และลดค่าใช้จ่ายของประชาชน ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาคารสถานที่และคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขของโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ และเครือข่ายอนามัยในท้องถิ่น

ด้านที่ 5 การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหารถจักรยานยนต์และอุบัติเหตุ ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ด้านที่ 6 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และการผลิตสินค้า พื้นเมืองส่งเสริมการจัดทำแผนการตลาดและการจัดให้มีศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้า OTOP ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดสินค้าการเกษตรและผลิตภัณฑ์พื้นเมืองเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งเสริมการสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มเติม เพื่อจูงใจนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการเปิดประตูการค้าสู่อินโดจีนและประชาคมอาเซียน

ด้านที่ 7 การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่า ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการจัดทำประโยชน์และบริหารจัดการที่สาธารณะ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านที่ 8 ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่งเสริมการคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ส่งเสริมการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการศึกษาวิจัยและรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน สนับสนุน การจัดงานแห่เทียนพรรษาให้เป็นงานประเพณีสำคัญของจังหวัดอุบลราชธานีตลอดไป ส่งเสริมงานประเพณี ท้องถิ่นตาม “ฮิตสิบสอง ครองสิบสี่” เพื่อสร้างค่านิยมของความเป็นท้องถิ่นอีสาน ส่งเสริมการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาจิตใจตามแนวทางของพุทธศาสนาให้แก่เยาวชนประชาชนทุกเพศทุกวัย เพื่อสร้าง “สังคมสันติสุข”

4. นโยบายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

4.1 ข้อดี

- 1) สนับสนุนการขุดลอกห้วย หนอง คลอง บึงและแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยเครื่องจักรกลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 2) สนับสนุนการขุดคลองส่งน้ำเชื่อมระหว่างแหล่งน้ำต้นทุนเข้าสู่พื้นที่การเกษตร (ตาข่าย น้ำ)
- 3) สนับสนุนการสร้างชลประทานระบบท่อ ให้ประชาชนสามารถทำการเกษตรกรรมได้ตลอดปีแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง ปัญหาน้ำท่วม ตลอดจนแก้ไขปัญหามลภาวะทางน้ำ ปัญหาการอพยพ แรงงานนอกฤดูการ

ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้ครอบคลุมรอบอุ้นช่วยแก้ไขหรือลดปัญหาทางสังคม ประชาชน มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

4) สนับสนุนการจัดหาเครื่องสูบน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

5) ส่งเสริมให้เกษตรกรขุดสระน้ำในไร่นาโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสนับสนุน เครื่องจักรกล โดยประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานอื่นๆ ช่วยให้ประชาชนประหยัดค่าใช้จ่ายและ เข้าถึงการ บริการจากภาครัฐเพิ่มขึ้น ประชาชนมีแหล่งน้ำต้นทุนในการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์อันเป็นปัจจัยพื้นฐานของโครงการเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริฯ อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นของประชาชน

6) สนับสนุนการสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก และฝายชะลอการไหลของน้ำในพื้นที่ต้นน้ำโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กลุ่มประชาชนเป็นผู้ดำเนินงานก่อสร้าง

7) สนับสนุนการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดระบบบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืน ทั้งด้านองค์ความรู้เทคนิค วิชาการ งบประมาณและบุคลากรมาใช้ในการบริหารจัดการน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

4.2 ถนนดี

1) สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงผิวจราจรเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหรือลาดยางให้การคมนาคมไปมาได้สะดวกในทุกพื้นที่

2) สนับสนุนการจัดทำโครงข่ายทางคมนาคมให้เชื่อมโยงกันตลอดทั้งจังหวัด และจังหวัด ข้างเคียง

3) สนับสนุนการบำรุงรักษาถนน สะพานที่รับถ่ายโอนมาให้อยู่ในสภาพดีและใช้ได้ทุกฤดูกาล

4) ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กแทนสะพานเก่าที่ชำรุด และสร้างใหม่ให้พอเพียงกับความต้องการ

5) สนับสนุนการประสานแผนกับส่วนราชการและท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาโครงข่ายทางคมนาคมภายในจังหวัด

6) สนับสนุนการจัดทำเครื่องหมายจราจรเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

4.3 รายได้ดี

1) ส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อเพิ่มรายได้และจัดหาพลังงานทดแทนแก้ปัญหาวิกฤติ น้ำมัน

2) ส่งเสริมการเพาะปลูกนอกฤดูกาล อาทิ ข้าวหอมมะลิการปลูกถั่วเหลือง พืชผัก ฯลฯ โดยใช้น้ำจากโครงการชลประทานระบบท่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

3) ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และลดการใช้ปุ๋ยเคมี

4) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาอาชีพการเกษตร

5) ส่งเสริมการจัดตั้งโรงงานปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนโดยจัดตั้ง กองทุนหรือกลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ปุ๋ยอินทรีย์ให้ประชาชนได้ใช้ปุ๋ยราคาถูกและได้มาตรฐาน

6) ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าพืชผลทางการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรผู้ผลิตพบกับผู้ซื้อโดยตรง ลดปัญหาการซื้อขายผ่านพ่อค้าคนกลาง

4.4 สุขภาพดี

ดำเนินการใน 5 ด้าน ประกอบด้วย “พาหมอไปหาคน พาคนไปหาหมอ พาคนรัก กลับบ้าน เอื้ออาทรคนพิการ บริบาลผู้สูงอายุ”

1) “พาหมอไปหาคน”สร้างเสริมสุขภาพการป้องกันโรคและการรักษาพยาบาลเบื้องต้น หรือ “อ.บ.จ. พาหมอไปคำคิง”โดยออกบริการตรวจคัดกรองสุขภาพ และบริการด้านอื่นที่เกี่ยวข้องให้กับ ประชาชนที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย อาทิ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ภาวะโลหิตจาง ภาวะไขมันในเลือดสูง ปัญหาสุขภาพฟัน และพฤติกรรมดำรงชีวิตประจำวันที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพของประชาชนในอนาคต

2) “พาคนไปหาหมอ”โดยการพัฒนากระบวนการบริการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดอุบลราชธานี ด้วยการจัดตั้งหน่วยกู้ชีพเฉลิมราชย์ 60 พรรษา (รณุกา 1669) ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด (เฉลี่ยประชากร 8,000 คน/1 หน่วยกู้ชีพ) เพื่อให้หน่วยกู้ชีพที่ผ่านการฝึกอบรมตามมาตรฐานสากล สามารถเข้าถึงสถานที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว/นำส่งสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาล ลดอาการบาดเจ็บหรือการสูญเสียชีวิตของ ประชาชนที่ประสบเหตุ

3) “พาคนรักกลับบ้าน”โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จัดหารถพยาบาลพร้อมอุปกรณ์ และเจ้าหน้าที่ เพื่อบริการนำพาผู้ป่วยที่รักษาหายแล้วจากสถานพยาบาลกลับบ้านหรือผู้ป่วยที่แพทย์อนุญาต และญาติต้องการให้ไปสั่นลมหายใจที่บ้าน หรือนำผู้ป่วยที่สั่นลมหายใจแล้วกลับบ้านตามความประสงค์ของญาติ

4) “เอื้ออาทรคนพิการ”โดยการจัดตั้งศูนย์เอื้ออาทรคนพิการ เพื่อแลกเปลี่ยนบำรุงรักษา อุปกรณ์ช่วยคนพิการ จัดหารถยนต์พร้อมอุปกรณ์เพื่อนำเจ้าหน้าที่ และนักกายภาพบำบัดออกบริการ คนพิการถึงบ้านเรือน เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงบริการด้านฟื้นฟูสมรรถภาพได้อย่างทั่วถึง รวมทั้ง ลดค่าใช้จ่ายของครอบครัวคนพิการในการเดินทางมารับบริการ

5) “บริบาลผู้สูงอายุ”จัดตั้งศูนย์บริบาลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการรักษาทาง การแพทย์อย่างต่อเนื่อง ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประชาชน หรือลดอาการบาดเจ็บจากการเดินทางของผู้ป่วย

4.5 การศึกษาดี

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนการรับถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐ
- 2) สร้างโอกาสทางการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน
- 3) ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม
- 4) ส่งเสริมการจัดการศึกษาโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นเลิศในทุกๆด้าน
- 5) ส่งเสริมการฝึกฝนทักษะและปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการทำงานที่เป็นพื้นฐานอาชีพให้แก่ เด็กและเยาวชน
- 6) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 7) ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน สนับสนุนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่พัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน

8) ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้เด็ก เยาวชน และประชาชน มีความรู้คู่คุณธรรมมีเอกลักษณ์และค่านิยม ความเป็นไทย เห็นคุณค่าและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และดำเนินชีวิตตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นไปตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนั้น กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการจัดทำผังเมืองและโครงสร้างจังหวัดอุบลราชธานีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบชี้นำและกำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีในเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามศักยภาพของพื้นที่ที่มีการพัฒนาทั้งในพื้นที่เมืองและชนบทอย่างสมดุล รวมถึงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างเหมาะสมและยั่งยืน โดยมีประเด็นสำคัญในการใช้ที่ดิน ซึ่งสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ได้กำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็น 3 เขต ได้แก่ เขตพื้นที่สงวน เขตพื้นที่อนุรักษ์และเขตพัฒนา

1) เขตพื้นที่สงวน คือ เขตที่ต้องสงวนและรักษาไว้เพื่อความสะดวกของระบบนิเวศ และ สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติถ้าหากมีการบุกรุกทำลายหรือนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ พื้นที่ไปจากเดิมจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศ อันจะส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวม จึงควรรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และห้ามนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นโดยเด็ดขาด ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ซึ่งปัจจุบันมีพื้นที่ ประมาณ 4,125.30 ตารางกิโลเมตร

2) เขตพื้นที่อนุรักษ์ คือ เขตที่จำเป็นต้องรักษาสภาพธรรมชาติให้คงอยู่หรือฟื้นฟูให้กลับสู่ สภาพธรรมชาติเดิมเพื่อรักษาความสะดวกของระบบนิเวศ และหากจำเป็นต้องนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ควรมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติให้มากที่สุด ได้แก่ พื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ศิลปกรรม และพื้นที่น้ำที่สำคัญซึ่งปัจจุบันมีอยู่ประมาณ 725.62 ตารางกิโลเมตร

3) เขตการพัฒนา คือ เขตที่มีความเหมาะสมในการที่จะนำมาใช้เป็นพื้นที่เมือง พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่อุตสาหกรรม เขตนี้จึงควรทำการพัฒนาและวางแผนการใช้ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในเขตพัฒนามีพื้นที่ 10,893.88 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 2 พื้นที่ ได้แก่

(1) พื้นที่เมือง คือ เขตที่ประชากรใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมให้บริการแก่ชุมชน และอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์และจำเป็นต่อเมืองและชุมชน ได้แก่ พื้นที่ในเขตเทศบาล จำนวน 39 เทศบาลของจังหวัดอุบลราชธานี รวมมีพื้นที่ 316.22 ตารางกิโลเมตร

(2) พื้นที่ชนบท คือ เขตพื้นที่นอกเมืองใช้สำหรับพัฒนาทางด้านการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม มีพื้นที่ประมาณ 10,577.66 ตารางกิโลเมตร

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาใน อนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ประกอบด้วย

1. จุดแข็ง (Strengths)

- 1) ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นและให้ความสนใจกับการวางแผนเชิงรุก
- 2) บุคลากรมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
- 3) มีเครื่องมือเครื่องมือ เครื่องจักรกลหนัก ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเส้นทางคมนาคม
- 4) มีศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ตั้งอยู่บนทำเลที่มีศักยภาพ
- 5) มีสนามกีฬาากลางทุ่งบุรพพาที่รองรับการจัดการแข่งขันกีฬาได้ในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับอนุภูมิภาค
- 6) การดำเนินงานโครงการหน่วยกู้ชีพเฉลิมราชย์ 60 พรรษา ที่มีประสิทธิภาพในระดับต้นๆ ของประเทศ
- 7) มีพื้นที่การเกษตรเป็นจำนวนมาก ประมาณ 5.6 ล้านไร่ และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก
- 8) เป็นแหล่งมรดกด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและพุทธศาสนา
- 9) มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา สิ่งแวดล้อม และธรรมชาติ
- 10) มีงานประเพณีที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัดอุบลราชธานี
- 11) มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับ การเป็นศูนย์กลางด้านการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน ศูนย์กลางด้าน Medical Hab เช่น สนามบิน นานาชาติ สถานีรถไฟ โรงแรมเป็นจำนวนมาก ศูนย์การค้าขนาดใหญ่ เป็นที่ตั้งโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน ที่มีชื่อเสียง
- 12) มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ รองรับภาคการผลิตทาง การเกษตร ปศุสัตว์การแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

- 1) ขาดระบบการประเมินผลแบบมุ่งเน้นผลงาน ทำให้ไม่มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหารในการพิจารณาผลงาน
- 2) ไม่มีระบบการประกันคุณภาพการบริหารงาน ในการที่จะสร้างให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีมีความเข้มแข็งและประสิทธิภาพ
- 3) ประชาชนส่วนใหญ่รายได้ไม่เพียงพอใช้จ่ายในภาคครัวเรือน ภาวะหนี้สินภาคครัวเรือนสูง
- 4) ขาดการวางแผนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพและการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ทำให้ประชาชนอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากพื้นที่
- 5) ปุ๋ยอินทรีย์มีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปน้อยราคาสูง
- 6) การใช้ปุ๋ยยังไม่ค่อยถูกต้องตามหลักวิชาการ สารเคมีจากการเกษตรกรรมตกค้างและส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและสิ่งแวดล้อม

- 7) พื้นที่บางส่วนยังไม่สามารถผลิตพืชผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากปัญหาดินเค็ม
- 8) เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการผลิต การลดต้นทุนการผลิต การนำเทคโนโลยีมาเพิ่มผลผลิต ทาง
การเกษตร การแปรรูปและการจำหน่ายสินค้าเกษตร การจัดการกลุ่มการบริหารจัดการการตลาดอาชีพเสริม
- 9) ระบบชลประทานยังไม่เพียงพอและครอบคลุมพื้นที่การเกษตรภัยแล้งขยายวงกว้างเพิ่มมากขึ้นทุกปี
ประชาชนขาดแคลนน้ำ/ไม่สามารถนำน้ำมาทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 10) ราคาผลผลิตทางการเกษตรกรรมตกต่ำ
- 11) ยาเสพติดระบาดอย่างรุนแรงในชุมชน
- 12) คุณภาพการศึกษาในภาพรวมตกต่ำ
- 13) เด็กและเยาวชนขาดคุณธรรมจริยธรรม
- 14) ผู้คนเห็นห่างศาสนา ผู้นำทางศาสนาและวัฒนธรรมขาดการพัฒนาเท่าที่ควร
- 15) การอนุรักษ์ฟื้นฟูศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิตความเป็นอยู่ยัง
ไม่ครอบคลุมและทั่วถึง เด็กเยาวชนขาดความสนใจในประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น
- 16) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงมี
ประสิทธิภาพ
- 17) ภัยธรรมชาติซ้ำซาก (ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง) การระบาดของโรคพืชและศัตรูพืช
- 18) ทรัพยากรป่าไม้เหลือน้อยเพียงไม่ถึงร้อยละ 20 ของพื้นที่และมีจำนวนลดลงทุกปี
- 19) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยังไม่มีประสิทธิภาพ
- 20) ขยะมูลฝอยของจังหวัดมีปริมาณเพิ่มขึ้น ไม่สามารถกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 21) ผู้สูงอายุขาดการดูแลเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพของประชาชนเกิดความซ้ำซ้อน รัฐใช้จ่าย
งบประมาณเป็นจำนวนมากในการรักษาสุขภาพให้แก่ประชาชน
- 22) การเดินทางเข้าสู่สถานพยาบาล ของประชาชนบางส่วนยังมีข้อจำกัด
- 23) ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ คนยากจนได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง
- 24) บุคลากรการแพทย์ฉุกเฉินขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- 25) การระบาดของโรคประจำถิ่น เช่น ไข้เลือดออก โรคฉี่หนู
- 26) การพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า OTOP ขาดความต่อเนื่อง ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
- 27) ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับข้อมูลรายละเอียดสินค้าเพียงพอเพื่อสร้างความสนใจหรือดึงดูดใจ
- 28) โครงสร้างพื้นฐานในด้านถนนที่มีอยู่ ยังไม่สามารถใช้งานได้อย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ อย่างเพียงพอ
- 29) ความรู้ความเข้าใจในการเนินงานของบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ยังน้อย
- 30) สถานที่ท่องเที่ยวบางส่วนทรุดโทรม ถูกรบกวนจากนักท่องเที่ยว ไม่สามารถนำเอาศักยภาพ
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 31) จำนวนนักท่องเที่ยวยังน้อยเมื่อเทียบกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด บุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับ
การท่องเที่ยวขาดการพัฒนาศักยภาพ
- 32) การดำเนินงานของหน่วยงานราชการขาดการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. โอกาสในการพัฒนา (Opportunity)

- 1) กระแสการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาการบริหารไปสู่หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีการมีส่วนร่วมของประชาชนและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์สุข ของประชาชน
- 2) นโยบายการปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบราชการ เรื่องการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์วัฒนธรรม และค่านิยมของระบบราชการ
- 3) นโยบายของรัฐในการพัฒนาและส่งเสริมด้านต่างๆ เช่นการท่องเที่ยว การปรับโครงสร้างภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การบริหารจัดการ การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 4) ความร่วมมือของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนส่งผลให้ เกิดความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ ด้านวิชาการ ด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
- 5) เป็นจังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ซึ่งสามารถส่งเสริม ศักยภาพด้านการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวเข้าไปยังประเทศกลุ่มอินโดจีน
- 6) จังหวัดอุบลราชธานีเป็นบ้านพี่เมืองน้องกับเมืองเฉิงตูประเทศจีน และเมืองกวางนาม ประเทศเวียดนาม

4. อุปสรรคต่อการพัฒนา (Threat)

- 1) กระแสวัฒนธรรมตะวันตกและความเป็นเมือง มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตเชิงการอนุรักษ์ วัฒนธรรมที่ดีงาม
- 2) พื้นที่ชายแดนมีระยะทางยาวยากแก่การควบคุมปัญหาสินค้าหนีภาษีคนต่างด้าว อาชญากรรม ยาเสพติด และโรคระบาด
- 3) ปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดน การลักลอบขนถ่ายสินค้าผิดกฎหมาย ยาเสพติด แรงงาน ต่างด้าว ที่ลักลอบเข้าเมือง การอาชญากรรม การค้ามนุษย์
- 4) ความผันผวนของราคาสินค้าภาคเกษตร กลไกการตลาด
- 5) ขาดความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง
- 6) ปัญหาการแข่งขันทางการค้า การตลาดกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 7) ค่านิยมของประชาชนในปัจจุบันเปลี่ยนไปสู่กระแสบริโภคนิยม ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

2. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลนครอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์ “ รวมคนทุกชนชั้น สร้างสรรค์ทุกชุมชน ร่วมพัฒนานครอุบล สู่มหานคร ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์